

FAMILIE

Een sterke basis voor ieder kind

**VERSCHIL
MAKEN VOOR
TOEKOMSTIGE
GENERATIES**

‘Als je
mentaal
goed in je vel
zit, kun je elke
uitdaging
aan’

**HET HARDE
MARKTBESTAAN
VAN EMMANUEL**

‘Elke dag deed mijn
lichaam pijn’

**OUDERS
IN VELE
VORMEN**

SOS 60 jaar
KINDERDORPEN

VEILIGE BASIS

Lieve lezer,

Als moeder van drie weet ik als geen ander hoe belangrijk familie is. Familie geeft je een plek om jezelf te zijn, fouten te maken, te vallen en weer op te staan. Samen lachen, samen huilen en samen sterker worden. Van onschatbare waarde en ieder kind verdient zo'n plek. De harde realiteit is dat wereldwijd 1 op de 10 kinderen er alleen voor staat. Zonder veilige basis om op terug te vallen. Daarom raakt het werk van SOS Kinderdorpen mij zo diep.

Al 60 jaar zorgen zij ervoor dat kinderen zonder familie weer een thuis krijgen. Een plek waar ze groeien, spelen, dromen - en gewoon kind zijn. Of, ook zo mooi, voorkomen dat kinderen de zorg van hun familie verliezen. Door armoede of ziekte kunnen liefdevolle ouders soms niet voor hun kinderen zorgen. SOS Kinderdorpen kijkt per familie wat het hardst nodig is. Met op maat gemaakte ondersteuning, omdat elke situatie en elke familie weer net anders is. Maar altijd met hetzelfde doel: het beste voor het kind.

Voor dit bijzondere jubileum mocht ik samen met mijn zestienjarige dochter Ronja het kinderboek *Oma is mijn kampioen* maken; ik schreef, Ronja illustreerde. Het verhaal is geïnspireerd op het echte leven van Flavia uit het West-Afrikaanse Guinee-Bissau. Een meisje dat opgroeide in een kinderdorp en de kans kreeg om haar droom waar te maken: ze werd profvoetballer.

Daarnaast had ik de eer om met Victoire te spreken, een SOS moeder uit Ivoorkust. Ons gesprek, dat je op pagina 10 leest, ging over moederschap. Hoe verschillend onze levens ook zijn, het gevoel is hetzelfde: moederschap kent geen grenzen.

Het thema van het 60^e jubileumjaar van SOS Kinderdorpen Nederland - Samen Sterker - is een belofte. Want alleen samen zorgen we ervoor dat kinderen die nu alleen zijn, weer een familie krijgen. Samen geven we hoop. Zullen we afspreken dat deze kinderen op ons kunnen rekenen, zolang het nodig is?

Met heel mijn hart,

Kim-Lian van der Meij

SOS ambassadeur, actrice en presentatrice

**DONEER &
ONTVANG HET
KINDERBOEK!**

EMOTIONELE WONDEN DOOR ARMOEDE

Een stabiele mentale gezondheid is cruciaal voor de ontwikkeling en het welzijn van een kind. Als iemand dat begrijpt, is het Edith Klogniguê (54). Edith werkt als psycholoog in het SOS kinderdorp in Yamoussoukro, de hoofdstad van Ivoorkust.

TEKST: IME GEUZENDAM FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG

In Ivoorkust kampen kinderen en jongeren dagelijks met uitdagende omstandigheden. Bijna 40 procent van de bevolking leeft onder de armoedegrens en jongeren hebben moeite met het vinden van een baan. Edith: “Een harde werkelijkheid die zorgt voor gedragsproblemen. Jongeren gaan niet meer naar school, raken hun baan kwijt of worden agressief.”

Band opbouwen

Kinderen en jongeren kloppen om uiteenlopende redenen bij Edith aan, van gedragsproblemen op school tot trauma's van seksueel geweld. “Als een kind zich misdraagt op school, kan dat verschillende oorzaken hebben. Ik probeer een band met hen op te bouwen en ze met hun trauma's om te laten gaan. Kinderen hebben iemand nodig om mee te praten. Als je mentaal goed in je vel zit, kun je elke uitdaging aan.”

Strijd met emoties

Voor iedere leeftijd is er een andere aanpak. Edith: “Jongere kinderen vragen we bijvoorbeeld om over hun gevoelens te tekenen.

Omdat tekenen vaak makkelijker is dan praten. Eerst tekenen ze hun verleden, daarna hun toekomst. Sommige kinderen lukt het niet om de toekomst te tekenen. Dan merk je dat ze nog in strijd zijn met hun emoties. Voor jongeren doen we veel aan mindfulness, zoals ademhalingsoefeningen.”

De rol van ouders

De meeste kinderen in het SOS kinderdorp zijn op jonge leeftijd gescheiden van hun ouders. “Zij hebben van niemand geleerd hoe ze zich in de wereld kunnen bewegen. Vaak worden ze hier gebracht met grote emotionele wonden. Door alle onzekerheid verliezen ze hun zelfvertrouwen. De meest ideale situatie is als kinderen bij hun eigen ouders opgroeien. Maar ouders kunnen fysiek aanwezig zijn, maar emotioneel afwezig.”

SOS Kinderdorpen reikt ouders handvatten aan – zoals ouderschapstrainingen, het betalen van het onderwijs van de kinderen en psychologische steun – zodat zij voor hun kinderen kunnen blijven zorgen. Door families te steunen, voorkomt SOS Kinderdorpen dat kinderen er alleen voor komen te staan. ●

‘Jongeren gaan niet meer naar school of worden agressief’

Psycholoog Edith Klogniguê: ‘Stap één is een band opbouwen.’

IN TIJDEN VAN OORLOG

Wereldwijd leven zo'n 400 miljoen kinderen in conflictgebieden. Dagelijks worden zij geconfronteerd met geweld en het verlies van familie. De impact van oorlog is enorm. Tijdens het conflict, maar ook daarna, wanneer zij hun leven weer proberen op te pakken. Daarom biedt SOS Kinderdorpen psychologische steun als onderdeel van noodhulp. In conflictgebieden zet SOS Kinderdorpen speciale ruimtes op om kinderen te steunen bij het verwerken van hun trauma's. Ook is er familie-therapie, waar kinderen, jongeren en hun families weer zicht op een toekomst krijgen.

► Lees meer:
www.soskinderdorpen.nl/noodhulp

GEEN 'TANTIE BA

Emmanuel tilt zijn zusje.
Door haar lichamelijke
beperking kan zij niet lopen.

BAGAGE' MEER

Het West-Afrikaanse Ivoorkust heeft een rijke cultuur en prachtige natuur, maar kent ook grote armoede. Jonge kinderen werken noodgedwongen om bij te dragen aan het gezinsinkomen.

TEKST: JANET TUINSTR

FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG

Een derde van alle kinderen in Ivoorkust maakt de basisschool niet af. Emmanuel (16) is één van hen. Zijn vader is kleermaker en zijn moeder verkoopt zelfgemaakt gebak. Door de lichamelijke beperking van Emmanuels zusje konden zijn ouders de zorg voor hun kinderen financieel niet dragen. Voor het gezin werd het noodzakelijk dat Emmanuel ging werken. Op de markt werkte hij als 'Tantie Bagage'; vrij vertaald betekent dit 'meisjes en jongens die zware pakketten en tassen van anderen tillen'. Tien uur per dag, zeven dagen per week. Op een goede dag verdiende hij drie euro, vaak niet eens de helft. Emmanuel: "Ik was nog maar twaalf. Elke dag deed mijn hele lichaam pijn van het sjouwen. Soms wilden mensen me niet betalen, of ze sloegen me."

Op de markt waar vandaag de dag nog veel jonge kinderen als 'Tantie Bagage' werken.

Emmanuel en zijn familie nemen deel aan het familieversterkende programma.

Het harde marktlevens maakte Emmanuel opstandig, hij raakte betrokken bij vechtpartijen. Zijn vader zag met pijn aan hoe zijn zoon omging met jongens die hem op het slechte pad brachten.

Tot Emmanuel in contact kwam met SOS Kinderdorpen. Samen met zijn familie werd hij opgenomen in een familieversterkend programma. Ze werden voorzien in hun dringende eerste levensbehoeftes,

Vol passie stoffeert Emmanuel meubels en droomt hij van een toekomst als bekende meubelontwerper.

Na zijn stagedag laat Emmanuel nog een talent zien: voetbal.

‘Elke dag deed mijn hele lichaam pijn van het sjouwen’

kregen eten en ouder-schapstrainingen. En: Emmanuel kreeg een naaimachine en stageadres waar hij nu stoffen bewerkt als leerling-meubelmaker. Een keerpunt. Zijn vader Yagba vertelt trots: “Emmanuel kan nu aan zijn toekomst werken en het leven op de markt achter zich laten.” ●

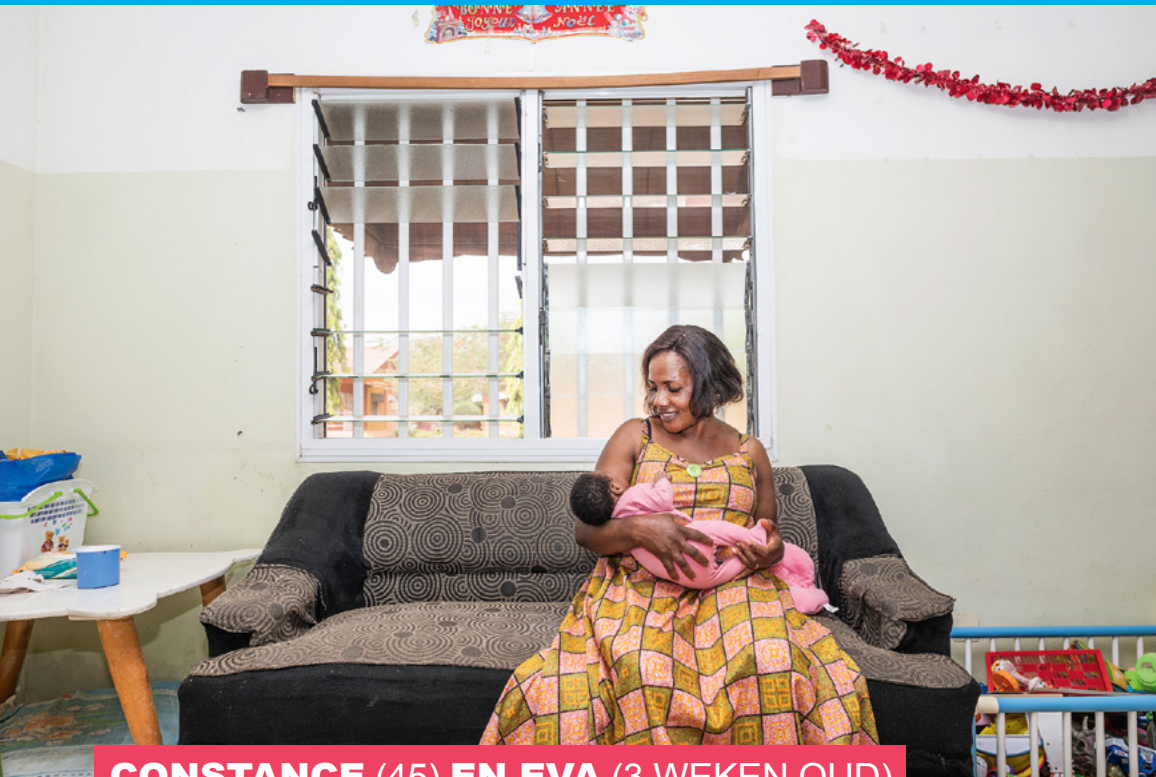

Emmanuel's vader Yagba: 'Ik ben zo blij dat Emmanuel weer een doel in zijn leven heeft.'

ouders in vele vormen

Opgroeien in een liefdevolle en veilige omgeving is niet voor elk kind vanzelfsprekend. In de SOS kinderdorpen worden kinderen die er alleen voor staan opgevangen in een warme SOS familie. Maak kennis met SOS moeder Constance die zorgt voor kleine Eva. En de zestienjarige John en zijn oom Konan. Na jaren in het kinderdorp woont John weer bij zijn eigen familie.

TEKST: IME GEUZENDAM FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG

‘Ieder kind heeft een eigen verhaal’

CONSTANCE (45) EN EVA (3 WEKEN OUD)

Wereldwijd worden naar schatting jaarlijks tien-duizenden baby's te vondeling gelegd. Eva was daar één van. “Toen Eva nog maar een paar dagen oud was, kwam ze terecht in het SOS kinderdorp. Haar moeder heeft last van postnatale depressie en kan niet voor haar zorgen”, vertelt SOS moeder Constance, die Eva met veel liefde opving in het kinderdorp in Ivoorkust. “In dit huis vangende kinderen op uit noodsituaties.

Ieder kind heeft een eigen verhaal. Soms is een moeder door mentale problemen niet in staat voor haar kind te zorgen. Of zijn het ongewenste zwangerschappen waardoor kinderen te vondeling worden gelegd. De schaamte voor de familie is dan te groot.” Ook door een gebrek aan geld zien ouders geen andere optie dan hun kinderen af te staan. SOS Kinderdorpen vindt dat armoede geen reden mag zijn dat families uit elkaar vallen. “Daarom

doen we direct onderzoek naar alle opties, zodra een kind naar het kinderdorp wordt gebracht. We kijken naar wat de familie nodig heeft om zelf voor het kind te kunnen zorgen. In het geval van Eva zorgen we ervoor dat haar moeder hulp krijgt voor haar depressie. Tegelijkertijd vangende wij Eva op, zodat ook zij de zorg krijgt die ze nodig heeft. Met als doel dat ze uiteindelijk veilig terug kan keren naar haar eigen familie.” ●

JOHN (16) & KONAN (45)

Toen zijn moeder overleed tijdens de bevalling van zijn zusje, stond de zesjarige John er alleen voor. Zijn vader erkende hem niet en voor zijn oma was het onmogelijk om de zorg te dragen. Om hem te voorzien van de juiste zorg, plaatste de overheid de destijds ernstig ondervoede John in de zorg van SOS Kinderdorpen.

John: "Het leven in het kinderdorp was goed. Ik mocht spelen en kon naar school." Ieder jaar bezocht John zijn oma. SOS Kinderdorpen hield contact met zijn familie om te zien of John weer terug naar huis kon. Vorig jaar was het zo ver, toen John's oom Konan een nieuwe baan kreeg in de stad.

Er volgden gesprekken met John om hem mentaal voor te bereiden op deze verandering. Na zoveel jaar in het kinderdorp, was dat zijn thuis. "In het begin vond ik het best lastig. Ik miste mijn SOS broers en zussen. Maar nu ben ik blij om hier met mijn oma en oom te wonen."

Om hem op weg te helpen naar een zelfstandige toekomst, betaalt SOS Kinderdorpen John's opleiding. Zijn ambitie spat er vanaf: "Later wil ik mijn master in boekhouding halen." Zodra hij zijn eerste diploma haalt, is John er zeker van dat hij door gaat leren. Oom Konan: "Ik ben heel blij dat John weer bij ons woont en te zien hoe hij is gegroeid. Dat hadden we eerder niet durven dromen." ●

'Ik miste mijn SOS broers en zussen, maar nu ben ik blij om bij mijn eigen familie te zijn'

GRENZELOOS MOEDERSCHAP

Twee moeders aan weerszijden van de evenaar. De één woont met haar man en drie kinderen in Zweden, de ander in Ivoorkust waar ze zorgt voor zeven kinderen die er alleen voor stonden. Ondanks de verschillen, zijn de zorgen én geluuksmomentjes hetzelfde, blijkt uit het gesprek tussen SOS ambassadeur, actrice en presentatrice Kim-Lian van der Meij en SOS moeder Victoiré.

TEKST: IME GEUZENDAM FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG, KIM-LIAN VAN DER MEIJ (PRIVÉ-ARCHIEF)

Kim-Lian: "Wauw, zeven kinderen. Dat is een uitdaging! Daar heb ik heel veel respect voor. Ik heb drie kinderen."

Victoiré: "Dat is soms zeker uitdagend. Maar ik koos voor dit leven. De kinderen rekenen op mij om hun moeder te zijn. Ik voel me

zo voldaan, omdat zij mij nodig hebben."

Wat betekent familie voor jou?

Kim-Lian: "Familie is je basis. Het is je fundering, je veilige haven. De plek waar je je thuis voelt. Als het goed zit met je familie, krijg je

vleugels om uit te vliegen. Niet alleen als kind, maar als volwassene merk ik dat zelf ook.

Victoiré: "Voor mij is familie een groep mensen waarmee je sterke banden bouwt. Een groep die op elkaar rekent. Die elkaar zelfvertrouwen geeft."

**‘Kinderen
leren me met
een nieuwe
blik naar de
wereld te
kijken’**

Wat kook je het liefst voor je kinderen? En is dat hetzelfde als hun lievelingseten?

Victoire: “Als het aan mijn kinderen lag, aten we elke dag gefrituurde kip en attiéké (een traditioneel bijgerecht uit Ivoorkust, red.). Ik houd er gelukkig ook van om attiéké te koken. Of salade, pasta of rijst.”

Kim-Lian: “Ik kook zelden en heb ontzettend veel geluk met een man die goed kan koken en het ook heel leuk vindt. Als hij weg is en ik wel moet koken, wordt het vaak een opwarmmaaltijd. Dan hoor ik mijn kinderen alweer zeggen: ‘Oh nee, mama heeft weer gekookt’.”

Wat vind je het leukst aan moeder zijn?

Victoire: “De blij momenten die we met elkaar delen. Als één van mijn kinderen terugkomt met een goed cijfer, dansen we samen in

de woonkamer. Maar ook als ze zelf een probleem overwinnen. Ik vertel ze altijd hoe trots ik op ze ben als ze de volgende dag weer hun best doen.”

**Kim-Lian
van der Meij:
‘Als het goed
zit met je
familie, krijg je
vleugels om
uit te vliegen’**

Kim-Lian: “Het is bijna onmogelijk om één ding te kiezen. Het is zo groot en allesomvattend om moeder te zijn. Aan de ene kant vind ik het heel leuk als ik mijn kinderen iets kan leren. Maar door naar hen te kijken, leer ik ook weer dingen over mezelf. Of leer ik met een nieuwe blik naar de wereld te kijken. Dat is een groot cadeau. Het leukste aan moeder zijn, is dat je het mag zijn.”

Waar maak je je zorgen over als het om je kinderen gaat?

Kim-Lian: “Nou, ik maak me geen zorgen over mijn kinderen zelf of dat ze goed terecht komen. Ik heb vertrouwen in wie ze zijn en in de keuzes die zij maken. Maar ik kan wel bang zijn voor de grote boze

wereld. Mijn grootste nachtmerrie is dat ze een keer een verkeerd persoon tegenkomen. Het maakt niet uit in welk deel van de wereld je woont. Dat soort dingen gebeuren helaas overal.”

Victoire: “Ik maak me altijd zorgen. Als ze op school of thuis zijn minder, maar onderweg naar school kan er zoveel gebeuren. Om te voorkomen dat zichzelf iets doet wat niet mag, praten we veel. Kinderen kopiëren elkaar. Dus als iemand iets verkeerd heeft gedaan, bespreken we dat met de hele familie om van elkaar te leren.”

Wat is het beste advies over ouderschap dat je ooit hebt gekregen?

Kim-Lian: “Mijn moeder is gelovig. Mijn vader niet. Later besepte ik me pas hoe fijn het is om in een gezin op te groeien waar je ouders hebt die zo verschillend zijn, maar elkaar daarin respecteren. Ik was altijd vrij om te kiezen. Die vrijheid wil ik mijn kinderen ook meegeven.”

Victoire: “Respecteer iedereen, heb lief en deel met anderen. Dat is de basis voor succes.” ●

SAMEN STERK

VOOR SOS KINDERDORPEN

Travelbuddies noemen ze elkaar: prinses Margriet en zanger Jan Smit zetten zich al jaren in voor SOS Kinderdorpen. Zij al 40 jaar als beschermvrouwe en hij ruim 25 jaar als ambassadeur. Samen bezochten ze meerdere projecten over de hele wereld.

TEKST: JANET TUINSTRAL FOTOGRAFIE: NAOMI KODDE

Eind 2024 reisden de twee naar Ghana, tien jaar na hun laatste bezoek, om de voortgang van diverse projecten in het land te bekijken. Zo bezochten ze een SOS familie die kinderen opvangt in de gemeenschap waar zij vandaan komen. Op deze manier blijven kinderen geworteld én is de gemeenschap meer betrokken bij het welzijn van de familie.

Indrukwekkend

Ook de kinderrechtenclub in het dorp Asiakwa in het oosten van Ghana maakte indruk. Deze clubs, opgezet door SOS Kinderdorpen, leren kinderen over hun rechten, zoals het recht op onderwijs en bescherming tegen misbruik. Want kinderen die hun rechten goed kennen, herkennen ook wanneer deze geschonden worden. Met indrukwekkende resultaten: er komen geen tienerzwangerschappen meer voor. De betrokkenheid van ouders – moeders én vaders – nam toe en kindermisbruik en uitbuiting daalde.

Maatwerk

Prinses Margriet en Jan Smit ontmoetten succesvolle jonge ondernemers uit de jeugdwerkgelegenheidsprojecten. Zoals Albert, die ondanks zijn lichamelijke beperking samen met zijn moeder vijftien familieleden onderhoudt.

En Aisha, een kleermaakster die dankzij de trainingen meer klanten kreeg en zelf spaarde voor een professionele naaimachine. SOS Kinderdorpen rolt deze succesvolle projecten in de komende jaren op nog meer locaties uit. Prinses Margriet: “Ik was erg benieuwd naar de ontwikkelingen na ons bezoek in 2014. Ik ben enorm onder de indruk van wat ik heb gezien en gehoord. Het werk van SOS Kinderdorpen is maatwerk, van wieg tot werk. Het biedt kinderen, jongeren en hun families kansen op een beter leven. Ik ben trots dat ik beschermvrouwe mag zijn.”

Jan Smit: “Het was een eer om weer samen met de prinses in Ghana te zijn. De afgelopen dagen heb ik inspirerende gesprekken gehad met kinderen en jongeren uit de SOS programma’s. Na 25 jaar ben ik nog steeds een trotse ambassadeur van SOS Kinderdorpen.” ●

**Prinses Margriet:
‘Ik ben enorm onder de indruk. Kinderen krijgen een kans op een beter leven’**

Wat wil jij worden als je later groot bent?

Drie kinderen uit Ivoorkust vertellen je over hun dromen en talenten.

TEKST: IME GEUZENDAM FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG

YAO (16)

en zijn familie ontvangen financiële steun van SOS Kinderdorpen, zodat hij naar school kan.

“Op school leer ik Engels en Duits. Mijn droom is om in één van die landen te wonen. Daar wil ik manager worden van een heel groot elektriciteitsbedrijf. Op school leer ik met natuurkunde steeds meer over elektriciteit. Als de stroom thuis uitvalt, weet ik nu precies wat ik moet doen om het weer aan te krijgen.”

ANAZER (18)

woont met zijn SOS familie in een wijk in Yamoussoukro.

“Als ik een superpower mocht kiezen, zou ik supersnel willen rennen. Nu neem ik de bus naar school, maar dan zou ik rennend gaan!” zegt Anazer. Maar eigenlijk heeft Anazer al een superkracht: tekenen. Om met zijn negatieve gevoelens om te gaan, leerde Anazer van zijn SOS moeder te tekenen. Als Anazer boos of verdrietig is, tekent hij nu indrukwekkende cartoons over zijn dromen.

MARIAM (6)

woont met haar SOS moeder in een kinderdorp in Ivoorkust.

“Ik wil heel slim worden!” roept Mariam. En dat is te zien. De stoere zesjarige vertelt over al haar vakken op school. Maar wat eruit springt, is haar zangtalent. Op de school naast het kinderdorp leert ze Engels. Vol trots zingt ze een Engels liedje. Maar met haar vriendinnen zingt Mariam nog steeds het liefst in het Frans.

MAAK JIJ DROMEN VAN KINDEREN WAAR? WORD DONATEUR

► www.soskinderdorpen.nl

EEN LEVEN LANG GEVEN

Het is een maandagmiddag in het Utrechtse Langbroek. Mevrouw Pijper (86) komt net van haar pianoles. Komend jaar is ze maar liefst 50 jaar donateur van SOS Kinderdorpen. Onder het genot van koffie en een koekje vertelt ze hoe het allemaal begon.

TEKST: JULIA VAN HULST
FOTOGRAFIE: MONA VAN DEN BERG

SOS Kinderdorpen is er voor kinderen die er alleen voor staan. Hoe was uw eigen kindertijd?

“Het laatste jaar van de Tweede Wereldoorlog zat ik met ons gezin op een boerderij in Lochem (in de Achterhoek, red.). We waren daar in eerste instantie voor een vakantie, maar konden niet meer terug naar huis omdat de treinen beschoten werden. Blijven was de meest veilige optie. Toen de oorlog voorbij was, kon ik eindelijk naar school. Ik was toen zeven jaar. Daar verveelde ik me stierlijk en zat ik vaak te kletsen, waarvoor ik iedere dag strafwerk kreeg. Dat remde me niet; ik was een leergierig en ondernemend kind. Het was een tijd waarin niemand het breed had, maar waarin iedereen van niets iets maakte. Voor tien gulden kon je een dag lang een zeilboot huren.

Samen met mijn klasgenoten en ons gespaarde zakgeld fietsten we twintig kilometer om te kunnen zeilen. Mijn jeugd was goed, ik was tevreden.”

Hoe kwam u, bijna 50 jaar geleden, in aanraking met SOS Kinderdorpen?

“Een kinderarts uit het astma-centrum, waar ik als longarts werkte, maakte mij enthousiast. Er zijn genoeg goede doelen, maar een liefdevol thuis om veilig in groot te worden is toch de basis van alles. Het feit dat SOS Kinderdorpen kinderen laat opgroeien binnen hun eigen omgeving spreekt mij ook enorm aan. Ik draag graag een steentje bij aan het maatwerk dat al zoveel kinderen op weg heeft geholpen naar een gelukkig en zelfstandig volwassen leven.”

Doneren in 1976, hoe ging dat?

“Anders dan nu! Het begon inderdaad in 1976, dat heb ik in mijn kasboeken kunnen terugvinden. Ik schreef het bedrag op een overschrijvingskaart en deed die op de post naar SOS Kinderdorpen. Later stuurde ik het direct naar de bank en zorgde de bank voor de rest. Ik betaal overigens nog steeds per post, want ik heb geen internet. Niet omdat ik dat niet zou snappen, ik heb er simpelweg geen enkele belangstelling voor. Ik heb sneller mijn handtekening gezet op die machtigingskaart dan jij met iDeal kunt betalen, let maar op! Mensen hadden vaak kritiek op mijn offline leven. Ze vonden dat ik niet met de tijd mee zou gaan. De laatste jaren krijg ik steeds vaker de reactie: ‘Goh, geen internet, wat heerlijk rustig!’”

U heeft SOS Kinderdorpen ook in uw testament opgenomen. Waarom vindt u het belangrijk om na te laten?

“Ik begon met het maken van een testament op mijn 42e, vlak nadat ik mijn man leerde kennen. Ik kan het me lastig herinneren, maar ik vermoed dat ik SOS Kinderdorpen toen gelijk daarin heb opgenomen. Ik hoop van harte dat iedereen

‘Het effect van oprechte aandacht echoot lang na’

zich op z’n minst bewust is van de optie om een goed doel aan hun testament toe te voegen. Dat geschonken geld wordt overigens optimaal benut, want er gaat niets van naar de belasting.

Het proces bij SOS Kinderdorpen ging zeer soepel. Ik zat bij een notaris, vertelde wat ik wilde en dat werd voor me geregeld. Veel mensen stellen een testament op en kijken er daarna niet meer naar om. Maar wat op dat papiertje staat, kan een enorm verschil maken voor toekomstige generaties.”

Met al uw levenswijsheid: wat staat deze generatie te doen voor een betere wereld?

“Kijk een beetje naar elkaar om. We hebben te kampen met grote uitdagingen. Helaas, de klimaatcrisis los je niet in je eentje op. Maar oprechte aandacht hebben voor de mensen om je heen, dat is voor vrijwel iedereen mogelijk. Het effect daarvan echoot nog lang na.” ●

**MEER WETEN
OVER NALATEN?
VRAAG DE
GRATIS
BROCHURE AAN**

► www.soskinderdorpen.nl/nalaten

COLOFON

Deze uitgave valt niet onder de redactionele verantwoordelijkheid van Margriet. Uitgave: mei 2025.

Vormgeving:

Krijn Ontwerp – Bas Krijn
krijnontwerp.nl

Aan deze bijlage werkten mee:

Ime Geuzendam, Julia van Hulst, Naomi Kodde, Kim-Lian van der Meij, Janet Tuinstra, Francien de Vries-Wierenga (correctie)

Om de privacy van kinderen te beschermen, zijn de namen van kinderen in deze special gefingeerd.

Met dank aan de partners van SOS Kinderdorpen waaronder:

ACTION

AkzoNobel

DUTCH RELIEF ALLIANCE

European Union
Civil Protection and
Humanitarian Aid

100% MEDIA & PARTNER NETWORK

nationale nederlanden

Vebego

SOS **60 jaar**
KINDERDORPEN

LAAT GEEN KIND ALLEEN

1 OP DE 10 KINDEREN STAAT ER ALLEEN VOOR

SOS Kinderdorpen is er voor deze kinderen, wereldwijd. **Van Ghana tot Oekraïne, van Guatemala tot Gaza.**

Door kinderen op te vangen als hun eigen familie de zorg niet kan dragen. Maar vooral door families te versterken en zo te voorkomen dat kinderen er alleen voor komen te staan.

Samen met de familie bekijken we wat zij het hardst nodig hebben om weer op eigen benen te staan: **eten, zorg, onderwijs of werk.**

Dat kan alleen met jouw steun. Met een eenmalige donatie van 20 euro geef je een familie twee weken te eten.

Geef jij kinderen een sterke familie?

**SCAN DE QR-CODE
EN DONEER**

IBAN: NL90INGB0000002280
www.soskinderdorpen.nl
De kracht van familie